

De ‘Amalekieten’ terug in de Sinaï

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 19 november 2014) (Laatste bewerking: 8 februari 2020)

De Sinaï woestijn wordt sinds enige tijd overspoeld met islamitische terreurbendes die sinds de val van het bewind van de Egyptische president Hosni Moebarak, dit gebied [als uitvalsbasis gebruiken](#) voor lafhartige moordpartijen op Egyptische militairen en burgers. Daarnaast zien ze de Sinaï als een springplank voor terreur tegen Israël. De in oktober 2012 in Cairo gevangen genomen terrorist Mohamed Jam al -Kashef, vertelde zijn Egyptische ondervragers: "Wij zijn van plan de Sinaï te gebruiken als een nieuw front tegen de Zionisten." Het optreden van de jihadisten in de Sinaï lijkt op dat van de Bijbelse Amalekieten. Hoewel dit volk van het wereldtoneel is verdwenen, worden ze toch weer in [Psalm 83](#) genoemd als één van de vijanden die hebben beraadslaagd om Israël te vernietigen.

In het Oude Testament zijn diverse verwijzingen naar de Amalekieten te vinden. Het ging om een nomadisch volk dat in Israëls zuidelijke woestijn en in de Sinaï leefde. De Amalekieten of Agagieten, zijn zowel verwant met de Ismaëlieten als met de Edomieten. Als stamvader van de Amalekieten wordt Amalek genoemd. Hij was de onwettige zoon van Eliphaz en de kleinzoon van Ezau (Gen.36:4) wiens beschermengel niemand anders is dan HaSatan zelf. Bijzonder is dat in het Bijbelboek Genesis alle volken (zeventig in totaal) op aarde worden genoemd maar de Amalekieten staan hier niet bij. Ze zijn in de verhalen van de Bijbel het archetype voor alles wat slecht is, als de bron van alle kwaad in de wereld. In de Hebreeuwse naam Amalek schuilt het woord stukknijpen, de nek omdraaien. Uit Ezau's bastaard kleinzoon, Amalek ontstond een apart volk, dat in nog sterkere mate dan de andere Ezau-takken, vervuld was van haat voor Israel en diens God. Deze haat droeg Amalek ook over op zijn nageslacht. De Amalekieten waren de eerste vijanden waar de *kinderen van Israël* mee te maken kregen na hun uittocht uit Egypte zoals bij de strijd te Rafidim (Ex.17:8-13). Hier openden zij op een *laffe* manier de aanval op een vermoeid en uitgeput volk dat net bevrijd was uit de slavernij, met de bedoeling hen radicaal van de kaart te vegen. De Israëlieten kregen van Mozes de opdracht om nooit te vergeten wat de Amalekieten hen hebben aangedaan. (Deuteronomium 25:17)

Amalek voelde zich als kleinzoon van Ezau en als afstammeling van de door God zozeer gezegende stamvader, Abraham, kennelijk geroepen en gemachtigd om als vertegenwoordiger van het Abrahamitische leidersvolk, namens alle 70 volken op te treden tegen Israël. Dit zelfbeeld werd later nog bevestigd door Bileam: 'Eersteling, voortrekker der volken is Amalek' (Num.24:20).

Aäron en Hur ondersteunen de handen van Mozes (Exodus 17-12) in de strijd tegen de Amalekieten.

Exodus 17:16 meldt dat de strijd tegen Amalek zal duren van geslacht op geslacht. Sindsdien wordt Amalek voortdurend vermeld als een van de grootste vijanden van Israël. In het Bijbelboek Ester wordt van de schurk in het verhaal (Haman) gezegd dat hij een afstammeling is van Agag, koning van de Amalekieten. Volgens de Joodse traditie staat Amalek symbool voor de vijand van het Joodse volk in iedere generatie. Zo werd vanwege de Holocaust Duitsland als zodanig aangemerkt.

Zowel Saul als David streden tegen de Amalekieten. In 1 Kronieken worden ten tijde van koning Hizkia de laatste overgebleven Amalekieten door vijfhonderd mannen van de stam Simeon in het Seirgebergte gedood. Vanaf die tijd is hun rol uitgespeeld, maar zoals gezegd worden ze in Psalm 83 weer genoemd.

In de [Zesdaagse oorlog van 1967](#) kwam de Sinaï weer onder controle van Israël en richtte er vervolgens militaire posten in. Tijdens de [Jom Kippoer oorlog van 1973](#), kwam het hier opnieuw tot hevige gevechten tussen Israëlische en Egyptische troepen. Toch bleef de Sinaï deels onder controle van Israël. In het kader van het vredesverdrag tussen Israël en Egypte in 1979, stemde Israël er mee in zich uit dit gebied terug te trekken. De officiële overdracht aan Egypte vond in 1982 plaats. Maar inmiddels is Egypte de controle over dit gebied zo goed als kwijt. Wetteloze en bloeddorstige terreurbendes hebben de macht overgenomen. Israëlische

inlichtingendiensten hebben tot dusver 15 van zulke groepen in de Sinai geïdentificeerd en deze hebben allemaal een droom: de uiteindelijke 'bevrijding' van Jeruzalem. Ze komen onder meer uit Irak, Afghanistan, Jemen, Saoedi-Arabië, Libië, Somalië, Algerije en niet te vergeten uit Gaza zoals Hamas en de Islamitische Jihad.

Een van de grootste terroristische groeperingen die actief zijn in het Sinai-schiereiland is Ansar Jeruzalem ([Ansar Beit al-Maqdis](#)). Zij voeren dezelfde zwarte vlaggen met zich mee als IS(IS) en hebben in een persmededeling hun bondgenootschap met deze terreurbeweging [officieel bevestigd](#). Zij zijn uit op het vestigen van [een islamitische staat in de Sinai](#) en vallen iedereen aan die hen dwars zit. Ze zijn er onder meer op uit om de huidige regering in Egypte omver te werpen en hebben al vele honderden Egyptische soldaten, politiemensen

en burgers omgebracht en [verscheidene mensen onthoofd](#) op beschuldiging voor de Israëlische inlichtingendiensten te spioneren.

Aan Al-Qaeda verbonden terroristen [vermoorden 11 Egyptische soldaten](#). Daarnaast vielen er 34 gewonden.

Ze hebben alle andere jihadististen in de Sinai opgeroepen om onder meer politie checkpoints te vernietigen, raketten op hun verzamelpunten af te vuren, aanvallen op de Egyptische veiligheidstroepen te plegen en het aantal onthoofdingen verder op te voeren om zo de wereld te laten zien dat de heerschappij van Allah moet worden afgedwongen.

Ook hebben ze pogingen gedaan om Israël aan te vallen door het infiltreren via de grens en de verantwoordelijkheid opgeëist van [verscheidene raketaanvallen](#) gericht tegen de Israëlische badplaats Eilat. "Allah heeft jullie broeders van Ansar Jeruzalem (Beit al-Maqdis) geholpen om een geslaagde aanval uit te voeren op de Israëlische stad Eilat," zei de groep in een verklaring die begin januari 2014 op verschillende jihadistische forums werd geplaatst. "Joden, jullie moeten weten dat niets ons kan stoppen om u te bevechten, zelfs niet als al de legers van de wereld op uw instructies worden ingezet. Als ze een barrière zouden maken tussen u en ons, zullen wij met Allah's hulp en macht, u te pakken krijgen en vermoorden." Op 18 augustus 2011, werd nabij de plaats Eilat vlak langs de grens met Egypte, vanuit een [hinderlaag het vuur geopend](#) op een Egged autobus vol met soldaten van het Israëlische leger. Het was het begin van een meervoudige aanslag waarbij aan Israëlische kant 9 doden – waaronder twee kinderen – te betreuren waren. Daarnaast vielen er nog 30 gewonden. Israël heeft, om deze infiltraties te voorkomen, een 233 kilometer lang veiligheidshek langs de grens met de Sinai aangelegd met prikkeldraad, bewakingscamera's en radar.

Een deel van de aanwezige terroristen in de Sinai worden door de terreurstaat Iran gerekruteerd en gefinancierd en sommige vinden tegen betaling onderdak bij Israël' vijandige bedoeïenen die dit gebied al sinds mensenheugenis bewonen. Er vinden trainingen van terroristen plaats, er worden raketten geproduceerd en er is een enorm smokkelnetwerk opgezet. Ze hebben [controleposten van de politie overgenomen](#) zoals in Sheikh Zuweid, een stad op slechts enkele kilometers van Gaza.

Al deze bendes werden door de voormalige Egyptische president en Moslim Broederschap extremist Mohamed Mursi, met open armen ontvangen. De situatie was voor de Egyptische bevolking onder het bewind van Mursi en zijn religieuze fanatici, veel erger dan onder Hosni Moebarak. Het doden van medemoslims, en zelfs de meest gruwelijke misdaden op christenen, waren onder Mursi's leiding toegestaan. Op 3 juli 2013 werd bekend dat de Egyptische Generaal Abdel-Fattah al-Sisi (thans president) al van plan was Mursi te verwijderen nadat de Israëlische geheime dienst Mossad, bewijzen had ontdekt dat Barack Hussein Obama een geheime overeenkomst had gesloten met de Moslim Broederschap om [40% van de Sinai aan de terreurbeweging Hamas te overhandigen](#). De overeenkomst werd ondertekend door Mursi en de Egyptische religieuze leider van de Moslimbroederschap, Mohamed Badie. Dit plan moest natuurlijk geheim blijven maar is uitgelekt en dat zal de grote baas in Washington niet leuk hebben gevonden want dit mocht de wereld niet te weten komen. De [Moslimbroederschap](#) is in feite de 'peetvader' van het islamitisch extremisme in het Midden-Oosten. De Broederschap en hun trawanten zijn de belangrijkste leveranciers van wijdverbreide samenzweringstheorieën over de Joden in de islamitische wereld. De Broederschap is inmiddels 'ondergronds' en is nauwe banden aangegaan met de verschillende terreurgroepen in de Sinai.

In de strijd tegen de terreurcellen zet Egypte- voor het eerst sinds de akkoorden van [Camp David van 1979](#), met toestemming van Israël, weer grondtroepen en eenheden van de luchtmacht in de Sinaï in. Israël is zelf niet bij de strijd betrokken, maar het is bekend dat hooggeplaatste Israëlische officieren min of meer met Egyptische officieren samenwerken. Sinds de Egyptische president Abdel-Fattah al-Sisi een militaire operatie tegen de jihadisten startte hebben ten minste 1400 mensen het leven verloren. Als onderdeel van de campagne, heeft het leger ook meerdere stappen ondernomen om de druk op de terreurbeweging Hamas op te voeren, inclusief het vernietigen van ruim duizend smokkeltunnels tussen Gaza en Egypte en het sluiten van de grensovergangen. Jarenlang dienden de talloze tunnels als illegale slagader die goederen vervoerde voor de bevolking van Gaza. Egypte heeft begin 2015 niet alleen de militaire arm van Hamas tot terreurorganisatie verklaard, maar alle structuren van deze terreurbeweging.

Egypte is druk bezig langs de 13 km lange grens met de Gazastrook een 500 meter brede [bufferzone](#) aan te leggen. Inmiddels is bekend geworden dat deze bufferzone tot [1000 meter is uitgebreid](#).

Egypte bezig met aanleg bufferzone.

Daarvoor zijn ongeveer [800 woningen opgeblazen](#), en dienen 10.000 mensen hun huizen te verlaten. Volgens ooggetuigen zijn ze met geweld verdreven. Velen hadden de opdracht gekregen om hun huis binnen 48 uur te verlaten. Pas na gewelddadige protesten heeft het leger de termijn verlengd. Er komen in de bufferzone met water gevulde kanalen om terreurtunnelgravers tegen te houden. De regering in Cairo wil zo verhinderen, dat allerlei geboefte

vanuit Gaza Egyptisch grondgebied binnenvalt. De Westerse media besteden nauwelijks enige aandacht aan wat hier gebeurt en de wereldleiders zwijgen ook in alle talen. Ze kwamen wel weer in actie toen Israël de bouw van 1000 woningen in Jeruzalem aankondigde om natuurlijke bevolkingsaanwas te huisvesten.

[ISIS in de Sinaï is dichtbij](#), we moeten klaar zijn', zegt de commandant van het IDF-bataljon.

De Israëlische defensiemacht bereidt zich met het gemengde Caracal licht infanteriebataljon voor op bedreigingen vanuit de Sinaï. ISIS heeft een audioboodschap uitgebracht, waarin diverse islamitische terreurgroepen worden opgeroepen op het Sinaï-schiereiland en in Syrië de aanvallen op Israël op te voeren. ISIS eiste ook de eer op voor het opblazen van een deel van een [Israëliisch-Egyptische aardgaspijpleiding in de Sinaï](#) op 3 februari 2020. Op het Egyptische Sinaï-schiereiland heeft het Egyptische leger jarenlang gevochten tegen een bloedige ISIS-opstand, en hoewel het offensief van Caïro de prestaties heeft opgevoerd, blijft de Sinaï-tak van de wereldwijde terreurorganisatie actief en gevaarlijk. De Israëlische defensiemacht bereidt zich voor op die dreiging. Door middel van een reeks gevechtsoefeningen die is ontworpen om elke verrassingsaanval in de kiem te smoren en doorlopende grensbewakingsmissies, werkt het bataljon de klok rond om ervoor te zorgen dat het klaar is om een moordpartij in een Israëliisch grensdorp te voorkomen, en om potentiële aanvallers te neutraliseren.

Volgens Lt. Kolonel Erez Shabtay, de commandant van het Caracal (Hebreeuws voor "wilde kat") Bataljon van de IDF, zit ISIS vlak achter het grenshek met Israël. "Zodra ze besluiten om iets in onze richting te doen, moeten we klaar zijn," vertelde hij in een interview aan JNS. Onze trainingen zijn er op gericht dat wij continu op onze hoede moeten zijn zodat zij ons niet kunnen verrassen. Eind januari 2020 voltooide het Caracalbataljon een grote reeks gevechtsoefeningen die bijna vier weken duurden. Caracal werd opgericht in 2004 en is het eerste lichte infanteriebataljon van de IDF, dat in tegenstelling tot andere infanterie-eenheden die in vijandelijk gebied manoeuvreren, een vaste sector heeft die het moet verdedigen. Nadat het een succes was gebleken, richtte de IDF drie andere bataljons op gebaseerd op hetzelfde concept, zoals het Bardales (Hebreeuws voor "cheetah") Bataljon, dat de grens van Israël met zuidelijk Jordanië bewaakt.

"Onze belangrijkste missie is het verdedigen van de grens met Egypte," zei Shabtay. "De Egyptische grens is een grens van vrede, maar we hebben de ISIS Sinaï Provincie aan de andere kant, en dit is onze belangrijkste vijand. Dit is de vijand waar we ons op voorbereiden." Terwijl ISIS betrokken is geweest bij bomaanslagen langs

de weg en schietpartijen op Egyptische veiligheidstroepen, en een reeks massaslachtofferaanvallen op burgers in Egypte heeft uitgevoerd, gaat de IDF ervan uit dat haar kanonnen op elk moment tegen Israël kunnen worden gericht. "Onze zorg is dat het volgende doelwit de IDF-strijdkrachten en (civiele) bewoners in deze sector zal zijn," zei de officier. De voorbereidingen omvatten wekenlange gevechtsoefeningen in open gebieden, bebouwde gebieden, woestijndalen en landbouwkassen. Eenheden slapen wekenlang in het veld, ondanks zware winterstormen. De intensiteit van de meest recente oefeningen bleef toenemen naarmate de weken duurden, en de mentale en fysieke druk op de troepen nam toe. De scenario's waar ze voor trinden waren onder andere ISIS grensoverschrijdende invallen met als doel het uitvoeren van moordaanslagen in Israëlische dorpen, aanvallen op IDF-troepen en -posten, en achtervolgingen. Het bataljon oefende een snelle inzet en overgang van routine naar noodtoestand, evenals operationele bewegingen, zoals een nachtelijke trektocht van 15 kilometer met volledige uitrusting.

Shabtay benadrukte ook het feit dat het bataljon een aanzienlijk aantal vrijwillige vrouwelijke eenzame soldaten uit Noord-Amerikaanse steden, waaronder New York, Los Angeles, Montreal en Ottawa, heeft aangetrokken. "Ze verlieten de V.S. en Canada om soldaten in de IDF te zijn, en ze vonden hun thuis in Caracal," zei hij. "Ze vonden dat dit de beste plek voor hen is om een bijdrage te leveren. Het is een keuze voor hen om hier te komen."

Soldaten van het Caracal Bataljon, een mixed-gender eenheid, zijn belast met de verdediging van de Sinaïgrens. (Flash90/Hadas Parush)

Bij een [reeks aanslagen](#) op woensdag 1 juli 2015 pleegde ISIS een goed gecoördineerde gelijktijdige verrassingsaanval waaronder drie zelfmoordacties op 15 posten en centra van de Egyptische veiligheidstroepen in de noordelijke Sinaï. Daarbij vielen 64 doden aan Egyptische kant waaronder soldaten en burgers. Alleen al door een aanslag met een autobom vielen minstens elf doden. De

slachtoffers bemanden een militaire post waar de autobom tot ontploffing werd gebracht. Bij de eerste aanvallen bemachtigde ISIS tanks en gepantserde voertuigen, waarop Israël snel het niveau van paraatheid langs de Sinaïgrens verhoogde, uit angst dat deze voertuigen zouden worden gebruikt bij aanvallen op Israël. Het Israëlische leger (IDF) sloot snel alle doorlaatposten naar de Sinaï en alarmeerde alle gemeenschappen langs de grens met Egypte, vooral in het noordwestelijke deel, om alert te blijven. Op donderdag 2 juli meldde Egypte dat zij bij een tegenaanval 123 ISIS-strijders hebben gedood.

[Yusra al-Najjar, een 65 jaar oude vrouw uit Gaza](#), overleed eind mei 2015 terwijl zij wachtte op de mogelijkheid van Egypte terug te keren naar de Gazastrook. Samen met honderden andere Palestijnen was zij de afgelopen maanden gestrand aan de Egyptische zijde van de Rafah-grenspost. Al-Najjar is de tiende burger uit Gaza die omkomt tijdens het wachten totdat Egypte de Rafah-grenspost opende. Volgens haar familie verloor zij het bewustzijn terwijl zij wachtte in de reizigershal aan de Egypte zijde, waarna zij naar een Egyptisch ziekenhuis werd gehaald, alwaar zij dood werd verklaard. Dit verhaal heeft de voorpagina's van de grote westerse kranten niet gehaald. Deze gebeurtenis zou echter ruimschoots aan de orde zijn geweest wanneer Israël erbij betrokken zou zijn geweest. Maar in dit geval was zij het slachtoffer van een maandenlange blokkade van de Gazastrook door Egypte, en niet door Israël. Slechts af en toe opent Egypte de Rafah-post zodat gestrande Palestijnen aan de Egyptische zijde terug konden naar hun huizen in Gaza. Maar het wordt de Palestijnen niet toegestaan de grenspost te gebruiken om Gaza te verlaten. De internationale gemeenschap en media hebben het vaak over Israëls verantwoordelijkheid voor de voortdurende blokkade van de door de terreurbeweging Hamas-bestuurde Gazastrook, terwijl zij negeren dat Egypte zeer ernstige reisverboden handhaaft voor de 1,7 miljoen Palestijnen die er leven. Terwijl Egypte de grens zo goed als gesloten houdt voor patiënten, staat Israël ze wel toe in Israëlische ziekenhuizen geholpen te worden.

De verborgen oorzaak van de haat tegen *de kinderen van Israël* is de weerzin tegen de God der Hebreëen, de God van de Bijbel. Dat geldt tot op de dag van vandaag. Het gaat om een 'eeuwige' strijd tussen Jacob (Israël) en Ezau, met Amalek aan de spits. Amalek zint opnieuw op plannen om samen met de Israël omringende Ismaëlieten 'Israël te vernietigen zodat aan de naam van Israël niet meer wordt gedacht' (Ps. 83:5).

Terug naar: [Inhoud](#)

